

Bilaga till
Alexis
Engdahl's
inkö.

Bilaga till
Alexis Engdahls inköp
Inventarie nummer:

42530 - 42568

44245 - 44845

45360 - 45481

50432 - 50830

Tillägg:

50726; 50774; 50786; 50794; 50807; 50815;

50816; 50821; 53446; 53684.

92096.

1314, a x b. "Eisläggar" af djurben (hast?) med
spännhål och järn-ritar. - Köpte i
Sille socken, Gotland (invid Mättermys). 1,00

Anm. "Eisläggarne" användes fordom mycket
af Gottlänningan, dels för färder öfver
"träskan" (sjöarne) och myrarne, dels och
all synnerhet då man skulle ut på de sam-
ma att "läupa söjn-is" (löpa syn-is), ett
fiske, hvori många förvärfvade sig st

färdighet. Vid alltför tjock is var detta
fiske omöjligt. Ty isen lär ej vara till-
räckligt genomskinlig, då den numret öf-
ver 6 tum tjocklek. (Kapsisen är n. alltid
"skum".) Men intilldess kunde man på sina
snabba isskidor "löpa" fram öfver glanskisen
med vindens hastighet, styrande och på-
skyndande sitt lopp med "glässan", en n.
famnsång isstaf, hvars pik han högg ned
i isen mellan fötterna, skjutande sig så
framman, att "glässan" drefs bakut mellan
båda benen. Hvar han så fick "syn" på en
fisk, dunkade han i isen mitt öfver med
sin "söjn-sisa-kläbba". Sedan fisken
döfvats af det väldiga "dånslaget"
(aborran och gäddan n. fl. låra
döfvas t. o. m. på famnsdjupt vat-
ten, mörtlen o. a. däremot knappast
på fotsdjupt), var han snar
att nugga nål på isen och

upptaga fisken med sin lång
skaftade "liustra" (Ljustra).

13/5. "Räffkamb", usg. i form af en mycket grof
väfsked, med träpinor som tänder. — Köpt
i Håvarö Sn, Roslagen. 0,75.

Anm. Begagnades vid förberedelsen till väfven
uppsättande att, för bättre(?) upprettande
af det varpade garnet, sticka detta ä
dar först in (hvar för sig eller några i sam
ma skål) mellan "räffkamens" tänder, in
nan de trädles genom sölfoorna. Som
naturf. icke "räffkamben" kunde sitta kvar
sedan väfven blifvit fullständigt uppsatt
och för öfr. dess glasa tänder ej kunde hinc
till hela väfvens trådbröd, utan den fastner oft
behöfde användas i flera omgångar, innan alla
trådar kommit med, — kan dess ens lång-
sidaskena lastas. — På "mellan-uppländskt"
kallas den "rekan" = kam att reda upp med.

Uppsala den 25/10 1885.

Alexis Engdahl.